

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 271/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 lutego 2020 roku w sprawie sygn. akt VII K 11/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza prawa materialnego - art. 217 §1 k.k., polegająca na jego zastosowaniu w sytuacji kiedy Sąd przyjął, że oskarżony J. M. kilkakrotnie uderzył J. P. w twarz, co najmniej jeden raz na wysokości klatki piersiowej oraz kopnął go w prawe udo co wypełnia co najmniej znamiona</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	przestępstwa z art. 157 §1 lub 2 k.k.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Wbrew stanowisku skarżącego, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do przyjęcia, iż doszło do popełnienia przez J. M. przestępstwa z art. 157 § 2 kk. Istotnie, oskarżony podczas zdarzenia z dnia 07 października 2017 roku kilkakrotnie uderzył oskarżyciela prywatnego J. P., tym niemniej zachowanie podsądnego nie spowodowało skutku, o którym mowa w art. 157 §2 kk, tj. naruszenia czynności narządu ciała pokrzywdzonego na okres poniżej 7 dni (co uzasadniałoby odpowiedzialność za występki z art. 157 § 2 k.k.). Zważyć należy , iż w karcie informacyjnej z izby przyjęć (...) Szpitala Wojewódzkiego im. (...) w P. z dnia 14.10.2017 roku (siedem dni po zdarzeniu) nie			

ma żadnego zapisu świadczącego o tym, że u J. P. ujawniono jakiegokolwiek obrażenia pourazowe, które potwierdzałyby naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni. Sam oskarżyciel prywatny nie wspomniał nic w wywiadzie lekarskim o zajściu z oskarżonym i o doznaniu jakiegokolwiek urazów, jedynie uskarżał się na dolegliwości bólowe po lewej stronie klatki piersiowej, negując jej uraz, a jednocześnie wskazując, że w dniu poprzedzającym takie dolegliwości dźwignął ciężki worek. Biegły lekarz z zakresu ortopedii i chirurgii narządu ruchu R. E. po zapoznaniu się z okolicznościami, w jakich doszło do zdarzenia będącego przedmiotem osądu w przedmiotowej sprawie, z nagraniem rejestrującym takie zdarzenie oraz kartą informacyjną z izby przyjęć Szpitala Wojewódzkiego im. (...) w P., stwierdził, że nie ma żadnych

obiektywnych dowodów na to, iż w dniu 07 października 2017 roku J. P. doznał obrażeń wskutek pobicia przez oskarżonego. Gdyby nawet założyć, że obrażenia powstały, to siła zadania przez oskarżonego uderzeń nie była duża, bo w przeciwnym razie takowe byłyby zauważalne w trakcie wizyty oskarżyciela prywatnego na izbie przyjęć, chociażby w postaci zasiniień, wybroczyn czy wylewów. Wreszcie trzeba zaznaczyć, że gdyby faktycznie wymieniony doznał obrażeń ciała wskutek zachowania się oskarżonego, zapewne zdecydowałby się na wizytę u lekarza celem uzyskania obdukcji, tudzież na poinformowanie o zdarzeniu organów ścigania, chociażby podczas pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego w sprawie VII K 665/17 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Uwzględniając zatem powyższe zapatrywania

słusznie sąd
orzekający uznał,
że J. M. swoim
zachowaniem
wypełnił znamiona
czynu zabronionego
określonego w art.
217 § 1 kk. Zgodnie
z tym przepisem
odpowiedzialności
karnej podlega ten,
kto uderza człowieka
lub w inny
sposób narusza
jego nietykalność
cielesną. Za
naruszenie
nietykalności
cielesnej może być
uznane tylko takie
zdarzenie, które nie
powoduje żadnych
zmian
anatomicznych lub
fizycznych w
organizmie
człowieka i nie
pozostawia na jego
ciele żadnych lub
– co najwyżej
– nieznaczny lub
przemijający ślad w
postaci niewielkiego
i krótkotrwałego
zasinienia (wyrok
Sądu Najwyższego z
dnia 9.09.1969 r., V
KRN 106/69, Legalis
nr 537716).

Nie sposób było
także podzielić
zapatrywania
oskarżyciela
prywatnego co do
przyjęcia
kwalifikacji prawnej
czynu zarzucanego
oskarżonemu z art.
160 kk. Przepis

<p>ten określa typ przestępstwa narażenia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo doznania przez niego skutku w postaci śmierci lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. J. M. swoim zachowaniem wobec J. P. nie zrealizował znamion czynu z art., 160 kk, gdyż siła ciosów zadawanych przez podsądnego nie była duża, skoro na ciele pokrzywdzonego nie było żadnych śladów użycia wobec niego przemocy.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i skazanie oskarżonego J. M. za czyn z art.157 § 2 k.k. lub a art 160 kk ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Zgromadzony i właściwie przeanalizowany materiał dowodowy nie dawał podstaw</p>			

<p>aby zakwestionować merytoryczną słuszność stanowiska sądu I instancji w kwestii zakwalifikowania czynu zarzucanemu oskarżonemu jako jako występku z art. 217 § 1 kk.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Obraza prawa materialnego polegająca na niezastosowaniu art. 115 § 21 k.k. w sytuacji kiedy oskarżony, jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, działał w takich warunkach albowiem umyślnie dokonał zamachu na zdrowie oskarżyciela prywatnego, działał publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zgodnie z art. 115 § 21 kk występkiem o charakterze chuligańskim jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie,</p>				

na wolność, na cześć
lub nietykalność
cielesną, na
bezpieczeństwo
powszechne, na
działalność
instytucji
państwowych lub
samorządu
terytorialnego, na
porządek publiczny,
albo na umyślnym
niszczeniu,
uszkodzeniu lub
czynieniu niezdatną
do użytku cudzej
rzeczy, jeżeli
sprawca działa
publicznie i bez
powodu albo z
oczywiście błahego
powodu, okazując
przez to rażące
lekceważenie
porządku prawnego.
Przesłanki
wymienione w tym
przepisie tj.
zaatakowanie
jednego z
wymienionych dóbr
chronionych
prawem, umyślność
takiego zamachu,
działanie publiczne,
działanie bez
powodu lub z
oczywiście błahego
powodu oraz rażące
lekceważenie
porządku prawnego
muszą być spełnione
kumulatywnie, aby
występek można
było uznać za
chuligański i
zakwalifikować czyn
również z art. 57 a
k.k.

W przedstawionym stanie faktycznym nie zostały zrealizowane przesłanki czynu o charakterze chuligańskim w postaci działania bez powodu lub też z oczywiście błahego powodu. J. M. nie zaatakował oskarżyciela prywatnego w sposób celowy. Był zdenerwowany faktem, że wymieniony w dniu inkryminowanego zdarzenia niepokoił jego dziewczynę D. O., przyjeżdżając do jej domu i chcąc się z nią spotkać, pomimo, że ta nie życzyła sobie żadnego kontaktu z pokrzywdzonym. Okoliczność ta w powiązaniu z prowokacyjnym zachowaniem J. P. w stosunku do oskarżonego, polegającym na popchnięciu go, kiedy to zwrócił się do wymienionego, aby nie nachodził więcej D. O., stanowiła wystarczający powód do naruszenia nietykalności cielesnej oskarżyciela prywatnego. Oskarżony działał

<p>pod wpływem emocji, które wywołało u niego niewłaściwe zachowanie J. P.. Sąd też nie sposób uznać, aby oskarżony działał w warunkach występku o charakterze chuligańskim.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>Wniosek o zastosowanie wobec oskarżonego art. 115 § 21 k.k., ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek niezasadny z powodu braku zaistnienia przesłanek przewidzianych w art. 115 § 21 k.k., o czym mowa powyżej.</p>				
<p>3-3.</p>	<p>Obraza prawa procesowego - art. 7 -k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez dokonanie błędnej oceny dowodów w postaci nagrania z monitoringu, opinii</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>biegłego R. E., zeznań oskarżyciela prywatnego, zeznań świadka U. P. co do ustalenia charakteru i nasilenia obrażeń ciała jakie doznał pokrzywdzony, co doprowadziło do błędnego zakwalifikowania prawnego zachowania oskarżonego, oceny mechanizmu powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonego i siły z jaką zostały zadane (przyjęcia, że siła kinetyczna ciosów zadawanych przez oskarżonego nie była duża, a oskarżony w sposób dość delikatny naruszył nietykalność cielesną) oraz oparcie się na wnioskach opinii co do kwalifikacji prawnej czynu z art. 157 k.k. czy z art. 217 k.k., w sytuacji kiedy kwalifikacja prawna czynu dotyczy sfery ustaleń faktycznych sądu</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				

Wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego sąd pierwszej instancji dokonał właściwej i zgodnej z naczelnymi zasadami postępowania karnego oceny wszystkich zebranych w sprawie dowodów i wyciągnął z niej trafne wnioski. Wskazał, którym dowodom i w jakim zakresie dał wiarę i czynił na ich podstawie ustalenia faktyczne, a które odrzucił, jako nieprzekonujące - i z jakich powodów tak postąpił. Zgromadzony i ujawniony w toku postępowania materiał dowodowy w pełni uzasadnia uznanie, iż oskarżony J. M. dopuścił się naruszenia u J. P. nietykalności cielesnej tj. czynu z art. 217 § 1 kk. Do poczynienia takich ustaleń uprawniał sąd I instancji w szczególności zapis z monitoringu ze stacji paliw, z którego wynikało, że to oskarżyciel prywatny jako pierwszy wszczął inkryminowane

zajście, dokonując popchnięcia oskarżonego, a dopiero wskutek tego podsądny uderzył J. P. i zadał mu kopnięcie w prawe udo. Zachowanie oskarżonego miało charakter następczy, gdyż stanowiło reakcję na fizyczny atak ze strony oskarżyciela prywatnego. Jakkolwiek nie ma wątpliwości co do tego, że oskarżony bił pokrzywdzonego, brak jest podstaw do przyjęcia, że pokrzywdzony wskutek zadawanych mu przez oskarżonego ciosów, doznał obrażeń naruszających czynności narządu ciała pokrzywdzonego na okres poniżej 7 dni. Zatem ze strony podsądnego doszło tylko do naruszenia u J. P. nietykalności cielesnej w rozumieniu art. 217 § 1 kk. Ustalenie takie znalazło odzwierciedlenie w stanowisku opiniującego biegłego z zakresu ortopedii i chirurgii narządu ruchu R. E., który to stwierdził, że w niniejszej sprawie

nie ma możliwości
stanowczego
ustalenia, czy
skutkiem
zachowania
oskarżonego
względem
oskarżyciela
prywatnego było
spowodowanie
obrażeń ciała
trwających poniżej
7 dni (co
uzasadniałoby
odpowiedzialność za
występek z art. 157
§ 2 kk). Wszak
w aktach sprawy
nie ma danych o
obrażeniach
pourazowych
doznanych przez J.
P.. Nie sygnalizował
on na izbie przyjęć
występowania
siniaków, czy też
urazów powłok
skórnych. Nie
stwierdził ich
również lekarz
przyjmujący
pokrzywdzonego, o
czym świadczy zapis
karty informacyjnej.
Jego matka – U.
P. również nie
dostrzegła obrażeń,
które wzbudziłyby w
niej
zainteresowanie.
Zeznała, że
zauważyła tylko
na dolnej wardze
wymienionego
rozcięcie tudzież
przygryzienie oraz
to, że jak chodził
albo wstawał, łapał
się ręką w
okolicach klatki

piersiowej. Wówczas też powiedział wymienionej o odczuwaniu bólu w tym miejscu. Nie mówił nic o pobiciu. Według biegłego R. E. rzeczony ból, przy uwzględnieniu faktu, że w aktach sprawy nie ma informacji o urazach doznanych przez wymienionego w okolicach klatki piersiowej a badanie lekarskie nie wykazało żadnych problemów natury kardiologicznej, ma charakter subiektywny. Poza tym biegły stwierdził, że gdyby nawet założyć, że J. P. doznał obrażeń w wyniku zadanych mu uderzeń przez oskarżonego, siła z jaką zadziałał podsądny nie była duża bo w przeciwnym razie byłyby one zauważalne w miejscach zadawania ciosów. Biegły nie wykluczył, że zachowanie oskarżonego mogło spowodować zagrożenie dla zdrowia i życia oskarżyciela prywatnego, jednakże wobec braku informacji o doznaniu przez wymienionego obrażeń, sytuacja

taka nie miała w niniejszej sprawie miejsca.				
Wniosek				
O skazanie oskarżonego J. M. za czyn z art.157 § 2 k.k. oraz 115 § 21 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych w powyższych rozważaniach.				
3.4.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na dowolnym przyjęciu, że naruszenie nietykalności cielesnej zostało wywołane wcześniejszym wyzywającym zachowaniem pokrzywdzonego oraz wzajemną odpowiedzialnością naruszenia nietykalności cielesnej oskarżonego przez pokrzywdzonego co jest konsekwencją obrażenia prawa procesowego art. 7 k.p.k. i dowolnej oceny zeznań	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>pokrzywdzonego, wyjaśnień oskarżonego a przede wszystkim nagrania z monitoringu stacji benzynowej</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wbrew twierdzeniom skarżącego sąd I instancji nie dopuścił się błędu w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych co do ustalenia przebiegu zdarzenia, będącego przedmiotem analizy i oceny w niniejszej sprawie. Nagranie z monitoringu nie pozostawia wątpliwości co do tego, że to oskarżyciel prywatny jako pierwszy zaatakował oskarżonego energicznie go odpychając. W wyniku tego pomiędzy stronami wywiązała się szarpanina, w trakcie której oskarżony uderzył J. P. i wykonał zamach nogą w kierunku podudzia J. P.. W takim stanie</p>				

<p>rzeczy nie sposób jest uznać - jak tego oczekuje skarżący - że działanie oskarżyciela prywatnego nosiło znamiona obrony koniecznej w rozumieniu art 25 § 1 kk. To właśnie jego zachowanie względem oskarżonego spowodowało reakcję tegoż ostatniego a w konsekwencji przedmiotowe zdarzenie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O skazanie oskarżonego J. M. za czyn z art.157 § 2 k.k. oraz 115 § 21 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Analiza zapisu monitoringu na tle całokształtu zebranych dowodów doprowadziła sąd orzekający do prawidłowej konkluzji odnośnie zapoczątkowania inkryminowanego zajścia przez prowokacyjne zachowanie</p>		

oskarżyciela prywatnego.				
3.5.	Zarzut nieuzasadnionego nieobciążenia oskarżonego kosztami w sprawie pomimo tego, iż sąd uznał winę oskarżonego co do zasady.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Sąd rejonowy nie postąpił nieprawidłowo nie obciążając w całości oskarżonego poniesionymi przez oskarżyciela prywatnego kosztami procesu. Zgodnie z art. 631 kpk w sprawach z oskarżenia prywatnego, w razie odstąpienia od wymierzenia kary z powodu wzajemności krzywd lub wyzywającego zachowania się oskarżyciela prywatnego, jak również biorąc pod uwagę liczbę i rodzaj zarzutów, od których oskarżony został uniewinniony, sąd może obciążyć oskarżonego poniesionymi przez				

<p>oskarżyciela kosztami procesu tylko częściowo. Nagranie z monitoringu nie pozostawia wątpliwości co do tego, że to oskarżyciel prywatny jako pierwszy wszczął inkryminowane zajście, dokonując popchnięcia oskarżonego, a dopiero wskutek tego podsądny uderzył J. P. i zadał mu kopnięcie w prawe udo. Zatem zachowanie oskarżonego stanowiło reakcję na fizyczny atak ze strony oskarżyciela prywatnego.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>O obciążenie oskarżonego kosztami procesu w całości</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej.</p>				
<p>3.6.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności -</p>	<p># zasadny</p>		

	<p>łagodności kary i odstąpienie od wymierzenia kary wobec oskarżonego w sytuacji kiedy oskarżony godził w najbardziej chronione dobra prawne w postaci życia i zdrowia ludzkiego, w sposób oczywiste zuchwały, w miejscu publicznym i sam wjechał na stację, gdzie przebywał pokrzywdzony i podszedł do niego pomimo tego.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd rejonowy słusznie uznał, że odstąpienie od wymierzenia kary jest w okolicznościach niniejszej sprawy w pełni uzasadnione. Zważyć należy, iż działanie oskarżonego było reakcją na wcześniejsze zachowanie pokrzywdzonego, który to energicznie popchnął podsądnego. Dopiero bowiem w tym momencie J. M. uderzył J. P.. Poza tym jego zachowanie nie cechowało się</p>				

nadmierną agresją oraz nie spowodowało dla pokrzywdzonego żadnych następstw zdrowotnych. Istotnym jest również to, że oskarżony zadziałał pod wpływem emocji, na tle sytuacji spowodowanej przez samego pokrzywdzonego, który to niepokoił i nachodził dziewczynę podsądnego, co godziło w poczucie jej bezpieczeństwa. Wreszcie trzeba mieć na uwadze fakt, iż oskarżony sam wycofał się z konfrontacji z pokrzywdzonym. Nie miał w zamiarze wyrządzenia mu krzywdy. W tej sytuacji słuszną i wystarczającą reakcją wymiaru sprawiedliwości było wydanie wyroku uznającego J. M. za winnego popełnienia przestępstwa, co powinno mu uświadomić jego naganność jego zachowania.

Wniosek

Wniosek o wymierzenie skazanemu wysokiej kary grzywny oraz

zasadny
częściowo zasadny

<p>zasądzenie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego J. P. za wyrządzoną mu krzywdę.</p>	<p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na prowokacyjne zachowanie J. P. w stosunku do oskarżonego, czego skutkiem było późniejsze naruszenie przez tegoż ostatniego nietykalności cielesnej wymienionego sądu orzekający słusznie uznał, że nie było konieczności karania oskarżonego.</p> <p>W wyniku przesądzenia, że zachowanie oskarżonego nie spowodowało u oskarżyciela prywatnego żadnego uszczerbku na zdrowiu, niezasadne jest żądanie nawiązki na rzecz wymienionego. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, że J. M. powinien zrekompensować krzywdę doznaną przez J. P. w wyniku</p>			

inkryminowanego zdarzenia		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
ustalenia faktyczne, ocena prawna zachowania oskarżonego, reakcja karna, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
wyrok słuszny		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego zgodnie z ar. 636 § 3 kpk kwotę w kwocie 30 zł tytułem opłaty za drugą instancję , której wysokość wynika z		

	art. 5 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1247)	
3	Sąd odwoławczy zasądził od oskarżyciela prywatnego zgodnie z ar. 636 § 3 kpk kwotę 60 zł tytułem opłaty za drugą instancję , której wysokość wynika z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1247)	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel prywatny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	zaskarżenie wyroku w całości	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana